

FOAIE PAROHIALĂ

15 - 21 decembrie 2024

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

ANUNȚ

Toți cei care ați luat „**Cutia de Crăciun**” de la biserică sunteți rugați să o returnați **duminică, 22 decembrie 2024**.

Cutia, adusă la biserică, înseamnă darul dumneavoastră adus Domnului și fraților aflați în dificultăți mai mari decât ale noastre.

pr. Olimpiu Todorean

RUGĂCIUNE

Mulțumim Ție întotdeauna și pretutindeni, Doamne, Părinte Sfinte, Atotputernice Dumnezeuule.

O Doamne, Tu ești blând și îndurător, infinit în bunătatea Ta. Ești bun cu toți, iar bunătatea Ta cuprinde toate lucrările Tale... Ești credincios în toate cuvintele Tale sfinte. Tu Isuse, ești Cel care vei veni! O, Isuse, Tu ai venit! Vei veni în ziua cea de pe urmă pentru a-i lua pe aleșii Tăi la odihna Ta cea veșnică. O, Isuse, Tu mergi și vii neînterupt. Vii în inimile noastre și faci să se simtă prezența Ta, ca pe o insuflare dulce, plăcută și puternică. Iar Spiritul și Mireasa spun: «Vino!», căci Tu, o, Isuse, vii la noi, atunci când și noi venim la Tine. Și noi îți spunem: «Vino, Tu, care ești dorința popoarelor, iubirea noastră și speranța noastră, puterea și scăparea noastră, Mângâierea noastră pe calea vieții, gloria și odihna noastră în patria eternă. Amin.

(După J. B. Bossuet)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Alexandrina Perțe, Cristian Muntean, Răzvan Laza și Romeo Silaghi** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Banchetul vieții

Din nou Isus folosește parabolele pentru a ajunge la inima omului. Cea de astăzi vorbește de un banchet și știm cu toții ce presupune așa ceva. Înainte de toate e nevoie de un eveniment major. Nu se face banchet în fiecare zi. Apoi, cel care are un astfel de eveniment trebuie să-și permită să organizeze așa ceva, suportând costurile aferente. În sfârșit e nevoie de oaspeți, de invitați. Omul din evanghelie pare să se încadreze: cu siguranță are ceva important de sărbătorit, fiindcă face o cină mare, cu mulți invitați. Are însă și o problemă: rând pe rând, toți cei chemați refuză în ultimul moment invitația.

Cei trei invitați reprezintă trei categorii și par să vorbească de timpurile noastre. Țarina (dacă am fi acum 30-40 de ani am spune „câmpul muncii”) este spațiul în care cele 8 ore zilnice se consumă: un birou, un atelier, un spațiu virtual sau orice altceva. Pe lângă țarină însă, avem nevoie și de capacități. Cele cinci perechi de boi la asta fac referință: darurile și calitățile pe care le avem, diplomele sau orice alt instrument ce ne ajută să folosim cât mai bine spațiul nostru vital. Pentru toate acestea, primii doi invitați își cer iertare și refuză banchetul Domnului. Cel de-al treilea, nici măcar nu pierde timpul cu scuze. Unde altundeva decât în familie, țarina și perechile de boi se pot regăsi mai bine? Un cerc perfect pare să se închidă: opt ore de munca, în care aptitudinile și energiile noastre sunt folosite pentru că în familie să nu lipsească cele necesare. Este greu de găsit un cusur, este aproape imposibil de contestat o astfel de logică. Însă din păcate, tocmai realitatea ne demonstrează contrariul, nefăcând altceva decât să confirme sensul apelului Mântuitorului din evanghelia de astăzi. Dacă acest cerc nu se deschide înspre Dumnezeu, își pierde sensul pentru care a fost creat. Spațiul în care ne petrecem orele de muncă poate ușor deveni un loc de sisific supliciu, cu acel ceas deșteptător ce în fiecare dimineață riscă să devină doar un pas în plus înspre un burn-out de toată frumusețea. Calitățile și energiile noastre pot ușor încremeni într-o astfel de logică, acaparate de rutina zilnică. Familia, în care totul ar trebui să se rasfrângă în pozitiv, riscă să devină spațiul în care frustrările de peste zi se varsă, iar chipul celui drag menit să aline suferința, lasă locul unui ecran de televizor sau de computer, în care gândurile și realitatea se diluează și se pierd. Însă toate acestea nu sunt evanghelie, sunt doar trista realitate.

Isus vrea să ne scape din acest cerc vicios și ne spune că dincolo de banchetul acestei lumi, există un altul, unul adevărat, în care și munca și talentele și familia sunt nu doar binevenite, ci invitate la loc de cinste. Și că ceea ce avem pe acest pământ, chiar dacă sunt daruri ale lui Dumnezeu, nu sunt veșnice, și de aceea nu merită să le eternizăm, luându-le prea în serios: și bucuriile și suferințele de aici se vor sfârși. Să ne bucurăm de aceea de banchetul vieții acesteia, dar să nu-i permitem niciodată să ne priveze de cel adevărat, pe care Domnul l-a pregătit din veșnicie pentru noi.